

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere
Dato: 15. juli 2010

Offentligt referat fra Europaudvalgets møde 29/6-10

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 29. juni 2010.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra behandlingen af alle åbne punkter på Europaudvalgets dagsorden. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra behandlingen af de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og det fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af Europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget.

Med venlig hilsen

Signe Riis Andersen
Europaudvalgets Sekretariat

REFERAT

AF 44. EUROPAUDVALGSMØDE

Mødedato: Tirsdag den 29. juni 2010

Tidspunkt: kl. 09.30

Sted: Vær. 2-133

Dagsorden

Den 28. juni 2010

- FO 1. Kapitalkrav
- *Sagen ventes vedtaget på et kommende rådsmøde*
- Forelæggelse ved finansministeren
KOM (2009) 0362
- KOM (2009) 0362 – bilag 4 (aktuelt notat)
 - KOM (2009) 0362 – bilag 5 (supplerende aktuelt notat – formandskabets kompromisudspil) (fortroligt)**
 - KOM (2009) 0362 – bilag 2 (grundnotat af 28/8-09)
 - KOM (2009) 0362 – bilag 3 (dansk hørings svar af 16/4-10)
 - KOM (2009) 0362 – svar på spørgsmål 1–14
 - EUU alm. del (09) – bilag 347 (beretning om kapitalkravsdirektivet)
 - Udvalgsmødereferat:
 - EUU alm. del (09) – bilag 401 (side 891, referat af samråd 13/4-10 om kapitalkravsdirektivet)
 - EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 179 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 6/11-09)
2. Makrofinansiel bistand til Moldova
- *Sagen ventes vedtaget på et kommende rådsmøde*
- Forelæggelse ved finansministeren
KOM (2010) 0302
- KOM (2010) 0302 – bilag 1 (aktuelt notat)

L 3. Eventuelt

Praktiske oplysninger:

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:

FO =Forhandlingsoplæg

L =Lukket behandling

REFERAT

AF 44. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 29. juni 2010
Tidspunkt: Kl. 9.30
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Lone Dybkjær (RV) fungerende formand, Flemming Møller (V), Marlene Harpsøe (DF), Kim Mortensen (S), Bjarne Laustsen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jesper Petersen (SF), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjort Frederiksen bistået af afdelingschef Steen Lohmann Poulsen.

Lone Dybkjær ledede mødet.

FO Punkt 1. Kapitalkrav

– *Sagen ventes vedtaget på et kommende rådsmøde*
KOM (2009) 0362

- KOM (2009) 0362 – bilag 4 (aktuelt notat)
- KOM (2009) 0362 – bilag 5 (supplerende aktuelt notat – formandskabets kompromisudspil) (fortroligt)
- KOM (2009) 0362 – bilag 2 (grundnotat af 28/8-09)
- KOM (2009) 0362 – bilag 3 (dansk høringssvar af 16/4-10)
- KOM (2009) 0362 – svar på spørgsmål 1-14
- EUU alm. del (09) – bilag 347 (beretning om kapitalkravs-direktivet)
- Udvalgsmødereferat:
- EUU alm. del (09) – bilag 401 (side 891, referat af samråd 13/4-10 om kapitalkravsdirektivet)
- EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 179 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 6/11-09)

Finansministeren: Den seneste revision af kapitalkravsdirektivet blev forelagt til forhandlingsoplæg her i udvalget i november 2009. Som aftalt på samrådet her i udvalget den 13. april 2010 vender jeg nu tilbage med sagen.

Der er nu udsigt til, at Rådet og Europa-Parlamentet kan opnå et kompromis om direktivændringerne. Det spanske formandskab arbejder for at afslutte sagen, inden formandskabet overgår til Belgien den 1. juli 2010.

Formålet med kapitalkravsdirektivet er primært at definere de minimumskrav, som et kreditinstitut skal opfylde for at kunne honorere sine forpligtelser over for kreditorer, og som fungerer som en stødpude over for eventuelle tab. Passende kapitalkrav øger således robustheden af den enkelte kreditinstitution og understøtter dermed den finansielle stabilitet. Den ændring i kapitalkravsdirektivet, som denne sag vedrører, inddrager nogle af erfaringerne fra den finansielle krise.

Forslaget indebærer bl.a. stramninger af kapitalkravene i relation til såkaldte securitiseringer. Det kan f.eks. være obligationer, der udstedes med sikkerhed i de forventede fremtidige tilbagebetalinger af lån.

Stramningen består bl.a. i højere kapitalkrav og større oplysningspligt for kreditinstitutter, der holder sådanne securitiseringer med henblik på videresalg. Kapitalkravene øges også for såkaldte resecuritiseringer, hvor de førromtalte securitiseringer bundtes og pakkes til nye, mere komplekse værdipapirer.

Krisen viste, at det ofte er vanskeligt at beregne risici for sådanne komplekse værdipapirer, og at bankerne, der ejede dem, i flere tilfælde udsatte sig selv for tab, som der ikke var sat tilstrækkelig kapital til side til.

Forslaget strammer endelig kravene til de metoder, institutterne kan benytte til at beregne kapitalkravsdækning af såkaldte markedsrisici, dvs. risici forbundet med at værdien af en investeringsportefølje ændrer sig som følge af ændringer i markedet for værdipapirer, valuta, råvarer eller lignende.

Det præciseres i forslaget, at myndighederne skal føre tilsyn med, at forpligtelserne i direktivet overholdes, og at de kan pålægge sanktioner ved overtrædelse af direktivet. Tilsynsmyndighederne skal således sikres adgang til forskellige former for sanktioner, der er afpasset med overtrædelsens karakter, herunder mulighed for administrative bøder, offentliggørelse af beslutninger og lignende.

For så vidt angår aflønning, der som bekendt er særligt fokus på i Danmark, indeholder Økofinkompromiset fra november 2009 en række regler, som har til formål at mindske tilskyndelsen til kortsigtede gevinster, opnået gennem overdreven risikotagning, der sætter instituttets langsigtede levedygtighed på spil. Konkret er der følgende hovedelementer i aflønningsreglerne:

- Der skal være en årlig kontrol og revurdering med implementeringen af aflønningspolitikken i det enkelte institut.
- Der skal være en passende balance mellem fast og variabel aflønning, der er afstemt med virksomhedens langsigtede interesser.
- Resultatmål, der lægges til grund for variabel aflønning, skal være koblet til flere parametre som resultater, risici, kapitalomkostninger, likviditet og ikke-finansielle parametre, og målene vurderes over en flerårig ramme.
- Optjening og udbetaling af variabel aflønning bør følge en risikoperiode svarende til en konjunkturcyklus, og en væsentlig del og mindst 50 pct. af den variable aflønning skal ske i form af aktier eller aktierelaterede instrumenter og lignende – altså ting der ikke er rede penge.
- En væsentlig del af bonusbetalinger og mindst 40 pct. af den variable bonuskomponent udskydes over en periode på mindst 3 år, og udbetalingen vil afhænge af virksomhedens fremtidige resultater og kan reduceres. Ved store bonusbetalinger skal mindst 60 pct. af den variable bonuskomponent udskydes.
- Ansatte i kontrolfunktioner skal aflønnes uafhængigt af resultaterne i de forretningsområder, de fører kontrol med.
- Større virksomheder skal nedsætte et internt lønudvalg, hvor et bestyrelsesmedlem bliver formand.

Reglerne skal gælde medarbejdere med væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, og det sikres, at bestemmelserne om aflønningspolitik ikke berører arbejdsmarkedets parterets ret til at indgå kollektive overenskomster.

I Økofinkompromiset fra november 2009 er der desuden krav om, at kreditinstitutter mindst en gang årligt skal offentliggøre en række oplysninger vedrørende deres aflønningspolitikker, herunder redegørelser for aflønningspolitikkenes udformning, grundlaget for udmåling af de resultater, der lægges til grund for aflønning osv. Desuden vil instituttet skulle offentliggøre opgørelser af bl.a. den samlede aflønning, opdelt på faste og variable dele, og formen heraf samt oplysninger om aftrædelsesgodtgørelser og lignende.

Jeg går nu over til Europa-Parlamentets forslag. Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære forhold – ECON – vedtog for kort tid siden en rapport med en række ændringsforslag til direktivet, herunder de konkrete aflønningsregler. Forslaget adskiller sig på dette område fra Økofinkompromiset på følgende hovedpunkter:

- Den variable løn bør ikke overstige 50 pct. af den samlede løn. Der er ikke en fast grænse for den variable løn i Økofinkompromiset.
- Bestemmelsen om, at mindst 50 pct. af den variable aflønning skal være i form af aktier eller aktierelaterede instrumenter, er ikke med i ECON's forslag.
- Til gengæld foreslås et andet alternativt instrument – såkaldt "contingent capital" – i stedet for alene aktier og aktierelaterede instrumenter, som synes at indebære flere muligheder i forhold til kravene til sammensætningen af den variable aflønning. Man gør det altså mere fleksibelt og inddrager mere end aktier og aktieoptioner. Dette instrument indebærer formentlig, at den ansattes tilgodehavende kan inddrages som en del af virksomhedens kapitalgrundlag, hvis der f.eks. opstår problemer med instituttets solvens, men forslaget er i øvrigt ikke nærmere specificeret.
- Institutter, der modtager statsstøtte, vil skulle underkastes yderligere krav vedrørende aflønning, herunder et absolut loft på 500.000 euro for aflønning af direktører og et forbud mod variabel aflønning til direktører.
- Det foreslås, at tilsynsmyndighederne på forhånd skal gennemføre kontrol og godkendelse af kvalifikationerne hos medarbejdere med væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil. Tilsynsmyndighederne skal desuden kunne tilbagekalde sin godkendelse af disse medarbejdere.
- Aktionærerne skal have større indflydelse på aflønningspolitikken, og den enkelte direktørs løn skal offentliggøres.
- Endelig foreslås, at også pensioner skal ydes i form af instrumenter, som er koblet til virksomhedens langsigtede levedygtighed, og som f.eks. vil kunne tilbagekaldes, hvis der opstår problemer med instituttets solvens.

Der vurderes ikke at være flertal blandt medlemslandene for alle forslagene fra Europa-Parlamentets udvalg. Men det forventes, at formandskabet vil kunne finde et kompromis mellem Europa-Parlamentet og Økofin, som der vil kunne opnås flertal for i begge institutioner. Der er tale om en meget stram tidsplan for behand-

ling af forslaget, fordi både Europa-Parlamentet og formandskabet presser på for at nå et kompromis inden udgangen af denne måned.

FO Regeringen arbejder aktivt i sagen i lyset af forelæggelsen i november og samrådet i april.

Som led i forhandlingerne mellem formandskabet og Europa-Parlamentet arbejder regeringen konkret for, at bestemmelsen om, at mindst 50 pct. af den variable aflønning skal ske i form af aktier eller aktierelaterede instrumenter og lignende, gøres mere fleksibel for medlemslandene. Dette sker bl.a. med afsæt i forslaget fra Europa-Parlamentet, der introducerer andre typer instrumenter end kun aktier og aktierelaterede instrumenter.

Regeringen arbejder desuden for, at det præciseres, at det inden for rammerne af kapitalkravsdirektivet f.eks. vil være muligt nationalt at indføre et forbud mod aktieoptioner i aflønningen af ledelse m.v. i den finansielle sektor.

De danske repræsentanter i forhandlingerne i Bruxelles har spillet ind med konkrete forslag, og jeg har desuden skrevet til Økofinformanden og lagt vægt på disse prioriteter.

Det er dog ikke aktuelt klart, hvorvidt vi kan nå i mål med dette indspil. De øvrige medlemslande og formandskabet støtter umiddelbart en opblødning af den konkrete bestemmelse. Man må på baggrund af ECON-udvalgets eget forslag også formode, at Europa-Parlamentet vil være positive.

Omvendt vil en sådan opblødning afvige fra de principper, som Financial Stability Board fremlagde i september 2009, og som var grunden til, at den pågældende bestemmelse oprindeligt kom ind i direktivet.

Jeg kan derfor desværre ikke garantere, at det endelige kompromis vil indeholde en mere fleksibel bestemmelse, som vi har arbejdet for. Det vil vi reelt først vide formentlig i løbet af i dag eller i morgen, hvor vi forventes at skulle tage stilling til et konkret kompromisforslag med meget kort varsel. Regeringen vil fortsat arbejde hårdt for denne prioritet.

En anden vigtig prioritet for regeringen i disse forhandlinger er desuden at fastholde, at forslaget udformes under hensyntagen til arbejdsmarkedets parter ret til at indgå kollektive overenskomster. Både Økofinkompromiset og resultatet fra ECON-udvalgets afstemning giver mulighed for dette.

I samme tråd arbejder regeringen også for, at forslaget om også at inkludere pensioner i aflønningskravene er foreneligt med den danske model, hvor arbejdsgivere normalt ikke kan blande sig i forvaltningen af pensionsopsparingen, når først pensionsbidraget er indbetalt til medarbejderens pensionsordning.

Alt i alt støtter regeringen formålet med denne revision af kapitalkravsdirektivet, der er i overensstemmelse med ønskerne i det danske indspil om åbenhed og gennemsigtighed på kapitalmarkederne.

Regeringen vil som nævnt fortsat arbejde for at opbløde den konkrete bestemmelse vedrørende aktier og aktierelaterede instrumenter, så den bliver mere fleksibel for landene, og for at gøre det muligt nationalt at indføre et forbud mod aktieoptioner i aflønningen af ledelse m.v. i den finansielle sektor.

Regeringen kan støtte det kompromis mellem Rådet og Europa-Parlamentet, der i sidste ende kan opnå enighed om.

Jeg vil også gerne gøre udvalget opmærksom på, at et kompromis om dette direktiv alene kræver kvalificeret flertal, og at det derfor i særlig grad kræver konstruktiv medvirken fra Danmarks side, hvis vi vil sikre os et kompromis, der tilgodeser alle de danske ønsker.

Kim Mortensen mindede om, at man i flere omgange havde haft en diskussion i Europaudvalget vedrørende kapitalkravsdirektivet om reguleringen af bankerne og kravet om åbenhed og gennemsigtighed. Baggrunden er, at investeringslysten i banksektoren var en stor del af årsagen til den globale krise. Derfor har sagen selvfølgelig også været på dagsordenen for G20.

Det foreliggende direktiv er et langt skridt i den rigtige retning, sagde Kim Mortensen. Vi har ikke fastsat, hvilke regler der skal gælde for Danmark. Derfor er vi optaget af, at det direktiv, der kommer til at foreligge, kan betragtes som et minimumsdirektiv. Kim Mortensen forstod også regeringens forhandlingsoplæg sådan, at muligheden for at lave et nationalt forbud mod aktieoptioner skal være til stede.

Når han læste teksten igennem, optræder udtryk som "passende" mange gange. Han spurgte, om det kan opfattes sådan, at der bliver mulighed for at fastsætte nationale regler, så vi kan gå videre og stramme kravene.

I samlenotatet er det under punkt 4 og 5 nævnt, at der skal laves en uafhængig intern kontrol i bankerne, men bankerne skal selv ansætte og lønne kontrollanten, som ikke må være aflønnet i forhold til resultatet i de banker, de skal kontrollere. Kim Mortensen spurgte i den forbindelse, hvordan man sikrer sig, at kontrollanterne foretager en objektiv vurdering af banken.

Per Clausen var klar over, at det foreliggende forslag kun vedrører en begrænset del af problemstillingen, idet der foregår andre og vigtigere diskussioner. I den forbindelse glædede han sig over, at venstrefløjens gamle krav om en skat på finansielle transaktioner åbenbart diskuteres på G20-møderne. Han noterede sig, at der i EU tilsyneladende er enighed om gennemførelse af en sådan skat, så på et eller andet tidspunkt må den danske regering åbenbart have skiftet standpunkt i denne sag.

Det foreliggende forslag handler primært om aflønning af bankpersonale. Per Clausen spurgte, hvordan regeringen stiller sig til de ændringsforslag om fornuftige opstramninger, der er kommet fra Europa-Parlamentet. Er der nogle af dem, vi vil modarbejde, eller synes vi generelt godt om ændringsforslagene? Han tilføjede, at svaret herpå ville være afgørende for Enhedslistens stillingtagen til forhandlingsoplægget.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der er andet end lønnen, der skal træffes beslutning om i forbindelse med det kompromis, der skal indgås med Europa-Parlamentet, og ville gerne vide, om der er nogen divergens mellem det, Europa-Parlamentet mener, og holdningen i Rådet.

Finansministeren nævnte nogle af de punkter, hvor der var forskel på Europa-Parlamentets og Rådets holdning, men så vidt hun kunne forstå, nævnte han ikke dem alle sammen. Han sagde, at der nok ikke ville være flertal for alle Europa-Parlamentets forslag. Hun ville gerne vide, hvilke forslag der forventes at være flertal for, og hvilke der er på vippen.

Hun spurgte, hvad regeringens prioritering er med hensyn til forslaget om, at institutioner, der modtager statsstøtte, skal kunne underlægges yderligere krav, og det forslag, der handler om, at man kan reducere den udskudte bonus.

Hun ville gerne vide, hvad det er der skal offentliggøres med hensyn til lønningerne, og hvem der skal offentliggøre det.

Jesper Petersen ville gerne have en uddybning af, hvad man forstår ved "passende", og hvilke konsekvenser det vil have for os – altså om vi vil have mulighed for at gå videre i vor egen lovgivning.

Han ville gerne vide, om direktivet bliver en slags minimumsdirektiv, hvor Danmark kan gå videre og stille skrapere krav med hensyn til den variable aflønning. Han kunne frygte, at man i andre lande kunne tilbyde nogle højere bonusser, og så får vi en mere risikabel banksektor i disse lande.

Idet han refererede til nogle af høringssvarene, spurgte han, om nogle af kapitalkravene virkede medcyklisk, eller om de – som det er tilfældet med den nye regulering i Spanien – virker modcyklisk.

Jesper Petersen henviste til, at der havde været en frygt for, at direktivet ville påvirke de danske realkreditregler, idet vores realkreditsektor er ret unik og har medvirket til, at vi ikke har haft så store problemer på boligmarkedet som i andre lande. Han forstod, at der var lavet en aftale om forlængelse af en overgangsordning, men det er vel stadig en stakket frist.

Bjarne Laustsen fastslog som en kendsgerning, at lønmodtagerne er mere ansvarlige end bankdirektørerne, og pegede på, at når der er ustabilitet og overforbrug, ender det altid med, at det er de svageste, der skal betale regningen. Vi har haft problemer med, at bankerne har lånt penge til folk, så de kunne købe bankens egne aktier. I forbindelse med bonus og aflønning til direktionen er der ofte en tidsforskydning, som i visse tilfælde har ført til, at insolvente selskaber har udbetalt store bonusbeløb. Hvordan vil vi undgå noget sådant?

Lone Dybkjær bad finansministeren eller dennes embedsmænd redegøre for, hvordan regeringen stillede sig punkt for punkt til ændringsforslagene fra Europa-Parlamentet.

Hun spurgte, hvem der skal informeres om aflønningspolitikken, idet hun regnede med, at det måtte være generalforsamlingen.

Ligesom andre ordførere hæftede hun sig ved, at der flere steder står "passende" og "rimelige", "i overensstemmelse med en ansvarlig og effektiv risikostyring" og "i overensstemmelse med kreditinstituttets forretningsstrategi og målsætning." Hun ville gerne vide, hvad det konkrete indhold er.

I relation til punkt 7 i afsnittet om aflønningspolitik i samlenotatet (KOM (2009) 0362 – bilag 4) ville hun gerne vide, hvad der forstås ved, at resultater skal ses "inden for en flerårig ramme".

I punkt 13 i afsnittet om aflønningspolitik i samlenotatet (KOM (2009) 0362 – bilag 4) står der noget om tilbageholdelsespolitikken. Hun ville gerne vide, om det er et instrument, vi kan bruge i Danmark.

På side 6 i samlenotatet står der noget om handelsbeholdninger og bankbeholdninger, som kan være rimeligt nok, men hvad er niveauet?

Finansministeren sagde til Kim Mortensen og Jesper Petersen, at der ikke er tale om et minimumsdirektiv i egentlig forstand, men for så vidt angår aflønningen og nogle af de spørgsmål, vi især har interesseret os for, indeholder det en vis fleksibilitet, og vi arbejder for, at det kommer til at indeholde så meget fleksibilitet som muligt, så det bliver muligt for de enkelte lande at fastsætte de regler, som de er interesseret i. Som eksempel nævnte finansministeren, at vi gerne vil have mulighed for at indføre forbud mod visse instrumenter, eksempelvis aktieoptioner.

Når man taler om "passende" og "meget store beløb", giver det mulighed for, at landene nationalt kan fastsætte de nærmere beløb. Et "meget stort beløb" i London er nok ikke det samme som et "meget stort beløb" i Danmark.

Man vil styrke kontrollanternes uafhængighed ved, at de ikke bliver en del af den institution, de skal kontrollere, men udover at der skal være sådanne kontrollanter i det enkelte pengeinstitut, skal der også være revision af bankerne, og endelig skal tilsynsyndighederne også føre tilsyn med bankerne.

Vedrørende pensioner sagde finansministeren, at formandskabet har foreslået, at pensionspolitikken skal være i overensstemmelse med virksomhedens langsigtede interesser, og i den forbindelse foreslås det mere specifikt, at såkaldte diskretionære pensioner – dvs. pensioner der ikke er overenskomstfastsat – skal tilbageholdes i 5 år i virksomheden, såfremt en medarbejder forlader virksomheden, og for så vidt angår medarbejdere, der går på pension, skal de diskretionære pensioner udbetales i form af aktier eller andre langsigtede instrumenter og kunne trækkes tilbage inden for en 5-årig periode, hvis det viser sig, at resultaterne er skabt igennem overdreven risikotagning, som har påvirket instituttet negativt. Regeringen er skeptisk indstillet over for denne del af forslaget, da vi i Danmark har en model, hvor pensioner typisk indbetales til et separat pensionsselskab frem for at blive i virksomheden. Regeringen vil arbejde for, at der tages hensyn til denne model ved udformningen af direktivets regler.

Finansministeren svarede Jesper Petersen, at bestemmelsen om de 50 pct. ikke er med i Europa-Parlaments forslag, hvor man i stedet for taler om en passende tilbageholdelsespolitik.

Man diskuterer i øjeblikket, om nogle af forslagene virker medcyklisk eller modcyklisk. Det er imidlertid ikke en del af det foreliggende forslag.

Realkreditte er heller ikke en del af det foreliggende forslag. Realkreditte omfattes af opstramningen af reglerne for markedsrisici og aflønning, men

realkreditobligationer er ikke en del af securitiseringen efter den definition, der lægges op til. Kreditrisikoen bæres af instituttet. Et særligt emne inden for realkrediten er, at Europa-Parlamentet har foreslået at gøre en overgangsregel, om at et selskab i en koncern kan udstede særligt dækkede obligationer på vegne af andre selskaber i koncernen, permanent. Det imødekommer bl.a. et dansk ønske om at gøre overgangsordningen permanent, hvorfor vi støtter det.

Finansministeren sagde i anledning af Bjarne Laustsens spørgsmål om udbetaling af bonus fra et konkursbo, at det er netop for at undgå noget sådant, man har reglerne om udskudt udbetaling af bonus.

I svaret til Lone Dybkjær pointerede han, at såvel bestyrelse som tilsynsmyndighederne har en rolle i forbindelse med at påse, om aflønningsreglerne er i overensstemmelse med direktivet.

Sprogbrugen "passende", "flerårig ramme", "en længere periode" og "høje beløb" er anvendt for at give landene mulighed for nationale fortolkninger af disse regler.

Bestemmelsen om aktier og obligationer, som bankerne har i deres handelsbeholdninger, tager sigte på at etablere en stødpude i stresssituationer. Ændringen er relevant for institutter, som beregner deres kapitalkrav ved hjælp af deres egne modeller, og den indebærer omtrent en fordobling af de gældende kapitalkrav. Konsekvenserne for Danmark vil afhænge af, hvordan bankerne sammensætter deres porteføljer.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen, Finansministeriet, sagde vedrørende offentliggørelse af lønninger til direktionen, at det forslag, der foreligger, vedrører en offentliggørelse af den samlede aflønning af direktionen og ledende medarbejdere m.v., altså ikke på individniveau, men det er muligt, at der kan laves sådanne regler i Danmark, og så vidt han havde forstået, er sektoren også indstillet på at gå den vej, så det i praksis bliver sådan under alle omstændigheder.

Derefter gennemgik afdelingschefen punkt for punkt de 9 forslag i kompromisforslaget, som er opregnet på side 7-8 i samlenotatet. Han konkluderede, at regeringen kan støtte forslagene – med reservationer for så vidt angår følgende forslag:

Med hensyn til det femte forslag vedrørende variable og diskretionære pensioner henviste afdelingschefen til finansministerens svar og tilføjede, at vi har et forbehold, at det skal være i overensstemmelse med de pensionsmodeller, vi opererer med i Danmark. Det er endnu uklart hvordan vi vil håndtere dette.

Det syvende forslag om, at tilsynsmyndighederne skal kontrollere egnetheden af medarbejdere, hvis aktiviteter har en indflydelse på kreditinstituttets risiko-profil, lyder umiddelbart udmærket, men der er nok vanskeligt at implementere det i praksis, idet tilsynsmyndighederne ikke altid er klar over de konkrete, navngivne medarbejders kompetencer.

Han tilføjede på spørgsmål fra Lone Dybkjær, at regeringen også kan acceptere det forslag, som er nævnt nederst på side 8, om, at der skal være strengere bestemmelser om tilsyn med komplekse rescurtiseringer.

Per Clausen sagde, at da der ikke er tale om et minimumsdirektiv, risikerer vi, hvis nogle af bestemmelserne bliver meget præcise, at vi ikke kan gennemføre andre regler i Danmark, selv om der måtte være flertal herfor i Folketinget. Derfor bad han finansministeren uddybe, hvilke frihedsgrader der er i direktivet.

Anne Grete Holmsgaard var også interesseret i, på hvilke punkter der i praksis ikke vil være tale om minimumsbestemmelser.

Hun spurgte, hvad regeringen især er interesseret i at gå efter i det endelige kompromis. Hun ville gerne vide, hvilke af de 9 ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, der havde størst chancer for at opnå flertal, og hvad regeringens prioritering af de 9 forslag er.

Kim Mortensen henviste til, at det fremgår af regeringens forhandlingsoplæg, at det skal være muligt nationalt at gennemføre strammere regler, men regeringen nævner konkret kun muligheden for forbud mod aktieoptioner ved aflønning af ledelsen. Derfor spurgte han, om Danmark generelt vil arbejde for, at vi får mulighed for at gå videre. Som et eksempel på et sted, hvor vi kunne være interesseret i at gå videre, nævnte han det, der står på side 5 om de oplysninger, som institutterne skal offentliggøre mindst en gang årligt.

Han efterlyste svar på sit spørgsmål om bankernes nye "ombudsmandsfunktion". Forestiller man sig, at det er en person, der ansættes direkte under bestyrelsen, eller skal han ansættes af direktionen, som han i så fald kan føle en vis loyalitet over for?

Lone Dybkjær sagde, at så vidt hun forstod, kunne der ikke være tale om et minimumsdirektiv. Det er vel i realiteten et totalharmoniseringsdirektiv med en vis fleksibilitet. Derfor er det interessant, hvilke frihedsgrader vi har.

Finansministeren gjorde opmærksom på, at der foregår meget intense forhandlinger i dag og i de kommende dage, hvorfor det er svært at sige, hvad forhandlingsresultatet bliver. Vi kan som nævnt støtte hovedparten af ændringsforslagene fra Europa-Parlamentet, men der er ingen garanti for, at de kan samle flertal.

Vor hovedprioritet er, at der skal være en bredere vifte af muligheder, f.eks. skal obligationer nævnes udover aktier og aktieoptioner. Vor anden hovedprioritet er, at vi nationalt skal kunne forbyde aktieoptioner.

Finansministeren sagde til Kim Mortensen, at når direktivet skal omsættes i national lovgivning, skal vi diskutere, hvad der skal stå i lovteksten, og hvad der skal stå i bemærkningerne, ligesom man skal tage de spørgsmål, der stilles i udvalget, i betragtning.

Vi er forbeholdne over for forslaget vedrørende pensioner, idet vi herhjemme, siden Nordisk Fjer skandalen medførte, at alle de ansatte mistede deres pensioner, ikke har haft pensionsordninger, som er knyttet til de enkelte virksomheder.

De interne kontrollanter skal have en uafhængig status i organisationen, sagde finansministeren til Kim Mortensen, fordi de skal kunne give en reel og fair vurdering af aflønningen, men det nærmere regelsæt er ikke klar endnu. Tilsynsmyndighederne må kontrollere, at de interne kontrollanter er uafhængige. Der er ikke tale om et minimumsdirektiv i traditionel forstand, men på en lang række felter er der lagt op til, at der kan være nogle nationale fortolkninger. Andre bestemmelser vil man derimod ikke kunne lave om. F.eks. kan man ikke sige, at banker, der modtager statsstøtte, kan give mere end 500.000 euro i løn til direktøren.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen tilføjede, at det sætter nogle begrænsninger, når Europa-Parlamentet foreslår konkrete beløbsstørrelser. Der er ikke tale om et minimumsdirektiv, og hvor megen fleksibilitet der bliver, afhænger af, hvordan det endelige kompromis kommer til at se ud.

Jesper Petersen spurgte konkret, om man kan fastsætte nationalt, at den variable aflønning ikke må overstige 25 pct., hvis der i det endelige kompromis står, at den ikke må overstige 50 pct.

Kim Mortensen var klar over, at der ikke er tale om et minimumsdirektiv, men ville have sikkerhed for, at Danmark arbejder for, at der i så vidt omfang som muligt bliver tale om minimumsregler, så de enkelte lande kan gå videre.

Anne Grete Holmsgaard bad finansministeren eller afdelingschefen gå de 9 forslag igennem og præcisere, hvor landene kan stille yderligere krav.

Lone Dybkjær syntes yderligere, det var vigtigt at få klarhed over hvilken type af direktiv, der her var tale om, idet hun pegede på, at EU-Domstolen jo kommer ind i billedet, og Domstolen vil sige, at der ikke er tale om et minimumsdirektiv. I øvrigt mente hun ikke, man undervejs i behandlingen kunne ændre et direktiv fra at være et totalharmoniseringsdirektiv til at være et minimumsdirektiv.

Finansministeren svarede bekræftende på Jesper Petersens spørgsmål, om vi kan sige 25 pct. Der vil være fortolkningsmuligheder hvad angår de bestemmelser, hvor der levnes fortolkningsmuligheder, men finansministeren var nødt til at sige, at hvis det endelige kompromis indeholder konkrete beløbsstørrelser, kan vi ikke sige, at der skal gælde andre beløb.

Vor bestræbelse vil hele tiden gå på, at vi får den størst mulige fleksibilitet, så vi kan beslutte det, vi ønsker i Danmark.

Afdelingschef Steen Lohmann Poulsen gennemgik i besvarelse af Anne Grete Holmsgaards spørgsmål punkt for punkt de 9 ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, han havde gennemgået før, idet han gjorde rede for, hvor vi efter hans opfattelse kan gå videre.

Med hensyn til forslag 1 kan vi sige 25 pct. eller for den sags skyld 0 pct., men vi kan ikke gå over 50 pct.

Med hensyn til forslag 2 kan vi fastsætte en procent på mellem 90 og 100.

Med hensyn til forslag 3 kan loftet være mindre end 500.000 euro, men ikke mere.

Efter forslag 4 bliver personkredsen udvidet, så vi kan ikke i Danmark indskrænke den igen.

Som nævnt er vi skeptiske over for forslag 5 angående pensioner. Hvis det bliver gennemført, må vi se nærmere på, hvad det konkret får af betydning for de danske ordninger.

Med hensyn til forslag 6 kan vi ikke fastsætte, at direktørernes lønninger ikke må offentliggøres, men vi kan formentlig godt fastsætte, at de skal offentliggøres på individniveau.

Vi kan ikke fravige forslaget under nr. 7.

Med hensyn til forslag 8 kan vi ikke fastsætte en procent, som overstiger 25 pct., men vi kan godt fastsætte en mindre procent.

Da den udskudte bonus må opfattes som en del af lønnen, skal der være mulighed for, at bonussen kan reduceres – det er et krav – men det er muligt, at der vil være en vis fleksibilitet med hensyn til hvordan den konkret skal reduceres.

Jesper Petersen nævnte, at der i samlenotatet vedrørende forslag nr. 2, står, at hermed forstås "formentlig" et tilgodehavende, som nedskrives eller konverteres til aktier, såfremt instituttet kommer i vanskeligheder, og der står, at Europa-Parlamentets ændringsforslag "synes" at indebære, at der kan anvendes andre instrumenter. Derfor bad han om et notat, som gør dette mere præcist.

Anne Grete Holmsgaard understregede det, der var sagt om, at Danmark bør arbejde for minimumsbestemmelser i så vidt omfang som muligt, så vi nationalt kan stille strengere krav.

Lone Dybkjær efterlyste et svar på sit spørgsmål om Domstolen.

NOT

Finansministeren svarede Jesper Petersen, at vi ikke ved, hvordan Europa-Parlamentet forestiller sig den nærmere afgrænsning, men vi støtter forslaget, da det giver nogle bredere muligheder. Så snart vi ved, hvad Europa-Parlamentet mener, vil regeringen sende et notat om sagen.

Finansministeren erklærede sig helt enig med Anne Grete Holmsgaard i, hvad vi skal arbejde for. Han tilføjede, at der vil være lande, som er imod nogle af Europa-Parlamentets ændringsforslag. Vi er som nævnt i en forhandlingssituation, hvor der vil blive forhandlet intenst i dag og i morgen.

Finansministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs spørgsmål om Domstolen, at der ville være tale om en konkret vurdering af de enkelte bestemmelser i det endelige direktiv, når Domstolen i givet fald skal tage stilling til, om vi i en konkret sag har overholdt direktivets bestemmelser.

Den fungerende formand, Lone Dybkjær, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtrykt sig imod det.

Punkt. 2 Makrofinansiel bistand til Moldova

– *Sagen ventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

KOM (2010) 0302

KOM (2010) 0302 – bilag 1 (aktuelt notat)

Finansministeren: Kommissionen har stillet forslag om at yde makrofinansiel assistance til Moldova i form af gavebistand på 90 mio. euro med henblik på snarlig vedtagelse.

Moldova er blandt de EU-nabolande, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, og indkomstniveauet pr. indbygger er fortsat langt det laveste i regionen. Moldova har særligt været ramt hårdt af aftagende efterspørgsel efter dets eksportvarer fra EU, Rusland, Ukraine og Hviderusland, og faldet i handel, overførsler fra emigranter og i tilgangen af udenlandske investeringer har haft stor betydning for Moldovas økonomiske problemer. Underskuddet på de offentlige finanser skønnes at ville udgøre 6,5 pct. af BNP i 2010, og underskuddet på betalingsbalancen skønnes at udgøre 9,5 pct. af BNP.

De økonomiske genopretningstiltag, som er nødvendige for at stabilisere økonomien og rette op på underskuddet på betalingsbalancen og de offentlige finanser, understøttes af betydelige eksterne finansieringsbidrag. Moldova har indgået et program med IMF på basis af IMF's lånefacilitet til lavindkomstlande på særligt favorable vilkår og får også lån fra bl.a. Verdensbanken, de europæiske investeringsbanker EIB og EBRD samt bidrag fra EU og fra andre bilaterale donorer.

IMF vurderer, at Moldovas betalingsbalanceproblemer ventes at medføre et eksternt finansieringsbehov på i alt 6,5 milliarder euro fordelt over de tre år 2010-2012.

Efter at der er taget højde for de øvrige finansieringskilder, og at EU bidrager til Moldova igennem det europæiske nabo- og partnerskabsinstrument, udestår et finansieringsbehov på 90 millioner euro i 2010-2011, som Kommissionen foreslår dækket af makrofinansiel assistance fra EU i form af gavebistand.

Bistanden ventes udbetalt i 3-4 trancher, og udbetalingerne betinges af fremskridt i implementeringen af IMF-programmet, og at Moldova gennemfører en række strukturelle reformer.

Regeringen støtter reformbestrebelse og stabiliseringen af den økonomiske situation i Moldova og kan derfor støtte forslaget om makrofinansiel assistance til Moldova.

Per Clausen sagde, at sagen vedrørende Moldova nok kunne give anledning til at stille spørgsmålet, hvorvidt det er fornuftigt, at EU altid hægtes op på de aftaler, IMF træffer, men ville begrænse sig til at bede om et skriftligt notat om, hvilke krav IMF har stillet, som EU kræver opfyldt for at udbetale gavebistand, og hvilke strukturelle reformer der er i færd med at blive gennemført i Moldova.

Mødet slut kl. 10.55. Ref.: BE/sra